

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Július' 6-dikán, 1852.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Király személyén ejtett (Olvasóink előtt már esmeretes) Sérelmetkövető első ülésében a' Felső háznak Gróf Grey, egy olyan Felírás eránt tett javallatot, mellyben a' ház jelentené ki Ő Felsége előtt az elkövetett gonoszságon való szíves sajnálkozását és mély fájdalmát 's egyszersmind adná új bizonyosságát annak, hogy ő (ház) a' Királyához erős és soha meg nem tántorítható ragaszkodással viseltetik. Hogy a' Gróf egy ilyen forma foglalatú Felírásban való megegyezésre a' házat annál bizonyosabban rá bírassa, példákat hoz fel, mellyek, nyilván bizonyítják, hogy ezt a' ház, hasonló szerentsétlen esetekben ez előtt is minden időben tselekedte. Nevezetesen mikor 1787-ben III Györgyöt egy *Nicholson Margareta* nevű asszony megtámadta, a' Parlamentnek éppen nem vóltakülései, még is, midőn az öszvegyülvén első ülését tartotta, a' nélkül, hogy a' sérelemlről a' Királyi beszédben csak egy szó is lett vólna, a' Válasz Felírásnak egy tzikkelyében a' Király eránt való jó érzését és azon örömét foglalták be a' Házak tagjai, hogy az, a' veszedelemből szerentsésen kiszabadúlt. Ugyan ezt tselekedte a' Parlament 1795 dikben is, midőn III-dik Györgyöt az Országgyűlése megnyitására menvén, útjában

kövel e' vagy golyóbissal (még máig se lehetett bizonyosan kinyomozni) valaki meghajtotta, és midőn 1800 ban egy Hatfield nevű ember, ugyan arra, a' Játékszínen pisztollyal reá lött. Sőt a' Korona Hrghez is küldtek a' Házak ilyen Felírást, midőn azon, 1817-ben egy alkalommal az Attya képében járván, hasonló sérelem ejtetett. Imé — mond a' Gróf — ezek azok az előtörténetek, mellyeket én Uraságtokkal közölhetek, és bizonynyal hiszem, hogy az Urak, ezen példák követésekor önön magoknak mondják ezen szavakat: „mi ez által oliyan kötelességünket teljesítjük, mellyel szeretetünkre és ragaszkodásunkra méltó képpen számot tartható Fejedelmünk eránt tartozunk. A' nélkül, tehát hogy Uraságtokat, azon történetnek, mellyet minden igaz Angoly szíve szerént sajnál — hosszas elbeszélése által fárasztanám, ezeket javaslom: „Hogy készítsünk Ő Felségéhez egy Felírást, mellyben adjuk tudtára néki, mennyire irtódzunk mi ama' közelebb Ő Felsége ellen tett gonosz és Isten nélkül való tselekedettől, 's más felől mint örülünk azon, hogy azáltal az ő felszentelt személyén semmi sérelem nem esett; — továbbá miképpen sajnáljuk, hogy ezen Országban találkozik oliyan ember, a' ki képes fejét olly átkozott gonoszságra rá vetni; hogy

buzgó szívvel könyörögjünk a' Mindenható Istennek azon áldás megtartásáért, mellyet mi Királyunknak igazságos és szelíd Igazgatószéke alatt naponként tapasztalunk, és hogy az; annak mi előttünk olly drága életét őrizze és tartsa meg továbbra is." Ez a' javallatt mindeneknek tetszését megnyerte és közakarattal fogadtatott el, nem csak a' Felső, hanem minekutánna általvitetett, az Alsóházban is. —

A' fenn nevezett javallatnak, az Alsó házban lett felolvasása után Peel Ur ezt a' megjegyzést tette: Nem szükség említenem, hogy mind a' Király felszentelt személyén mind az előtt Herceg Wellingtonon elkövetett sérelmet minden ember boszúsággal eltelve vette. Minthogy az a' Király ellen támadt személy eszén van, azt kell gondolnunk, hogy azt az egész Országban uralkodó közönséges lázzadás tsábítá el; a' honnan első kötelessége minden igaz polgárnak az, hogy ez ellen dolgozzék; a' Ministereknek pedig az arról való gondoskodás, hogy a' törvénynek szeressenek illendő tekintetet és engedelmességet. Én ugyan hiszem, hogy azoknak, kik ebben a' házban valami szokatlan tanítást hirdetnek, éppen nem tzeljök az a' mi abból következik, de minthogy igen természetes következtése, hogy az ember szüntelen a' sokaság erejéhez folyamódjék, legyenek az Ország törvényhozói ollyan jók, hogy beszédjekre minden lehető módon vigyázzanak. Stanley azon emberek alávaló tettét kárhoztatta, kik a' Waterloo-i Vitézt, ezen ütközetnek évnapján gyalázattal mérészelték illetni, és éppen nem találta helyesnek azt a' veledést, melly ezzel a' Király személyén ejtett sérelmet öszveköti, annyival inkább, hogy ennek a' Politikával legkissebb köze sints, úgy mint a' melly

csak egyetlen egy embernek eszelösségéből származott. —

Ezen beszédbe C r o k e r Ur is bele szólott, mondván: Meglehet, hogy az a' nyomorult ember, a' ki Ő Felségét meg merte hajítani, eszelős, vagy legalább valami különös ideától feletébb el van foglaltatva. De Fájdalom! több ilyen megtébolyodtak is találkoznak a' mi Országunkban. Nem régen tsúfolta ki a' nép Ő Felségét Londonból Windsórba való menetelekor Brentfordban, még pedig úgy, hogy a' Király szükségesnek látta elhagyni azt az utat, mellyen az ő Nagyattya, Attya és testvére szokott vala járni, és mást választani. Mi ennek oka, ha nem ha az uralkodó lázzadás; és kinek, ha nem ha a' Ministerek kötelessége ezt eltávoztatni. — A' mi több a' Londoni Játékszínek között egy, már annyira is ment, hogy a' Királyt és a' Királynét, a' játékszínre készített darab által, igyekszik a' nép előtt gyűlölségbe hozni, — pedig van e' valami, a' minek ennél az indulatokra nagyobb befolyása volna? A' földhátán veszedelmesebb tsúfoló írást, az illyen előterjesztésekre szolgáló Komédia tséduláknál, gondolni sem lehet. — C r o k e r ral egy értelemben volt Lord Russell is, a' midőn ezt mondá: hogy némelly tsúfoló írásoknak a' nép közt való forgása valóságos dolog, és csak az a' kérdés, miképpen lehetne ezeket semmivé tenni. Ez a' beszélő is egész indulattal említi azon meglámadásokat, mellyeket a' közönséges Ujság levelek a' Királynén elkövetnek. A' mi pedig az említett játékszíni darabokat illeti, megvallja, hogy ő azokról most hall először, — egyeberánt a' törvényszékeknek, sürgelős kötelessége az, hogy a' Városnak letörölhetetlen gyalázatjára szolgáló ezen tsúfolódásokat a' törvények által

minél előbb megakadályoztassa. (tetszés). Hunt monda: ismét aggatni akarjuk a' kis tolvályokat, midőn a' nagyobbak, mint p. o. a' Timesnek; melly a' Királyt és a' Királynét minden nap a' leggorombább módon bántja; megzabolázásáról mégtsak nem is gondolkodnak. Hogy Hrg Wellington az útszán megszalasztott; annak egyedül a' Times az oka, mellyben a' Hrg-ról mindég a' legútálatosabb tikkelyeket lehet olvasni. Külömben nagyon nevetséges dolog az apró hírdetésekre kenni azt, a' mit a' nagyobbak tselekesznek.

A' Globe az Azóri szigetekről jelenti: hogy oda egy Portugalliai 20 ágyús hajó érkezett, melly a' Tájóról Máj. 13-kán olly tzéllal indúlt ki, hogy Rio de Janeiróba megy, és a' Donna Mária részére állott.

Dublinban a' Cholera ismét nevedik, Limerickben pedig olly dühös, hogy ezelőtt kevéssel, 2 nap alatt 142 ember esett bele, és ezek között 86 halt meg. Ugyan az a' nyavalya már Manchesterben is kiütött.

Portugallia.

Liszbónából Jún. 9-kén írják: Egy hajó, a' f. h. 5 kén érkezett hozzánk Terceirából. Ezen hajó Kapitánya jelenti: hogy az ő elindúlása előtt két nappal hagyta el Dom Pedró a' nevezett szigetet, a' ki még most Szent Mihály szigetében van, de onnan rövid időn Portugalliába fog indulni. E' szerént az Expeditió érkezését minden órában várjuk. Itt mindenek a' megtámadás ellen való készülétkben foglalatoskodnak. — Dom Miguel még most Zamorában és Salvaterában mulat. Az a' hír, hogy azt (Dom Miguel)

valami vad állat, a' vadászaton nagyon megsebesítette, barátit és Követőit feltébb való nyughatatlanságba ejté. Azonban Szerdán estve Dom Miguel Belembe jött, és Terceirai hírekről, 's az Amerikai egyesült Státusoknak azon két hadihajóikról, mellyek 20 esztendőök óta most eveztek először a' Tájóra, General Campbell elott beszélgetett. A' mint mondják, ezen amerikai hajók jövelele tzélja az, hogy Dom Migueltől, a' Terceira ostromlása-
kor elfogott hajóért kárpótlásúl most mindjárt 2 millió dollarst kívánjanak. Amerikából még két línea hajót várunk. A' 120 ágyús Britannia (nevű hajó) a' f. h. 5 kén jött a' Tájóra. Az Asia és Revenge nevű hajókra 40 ágyúk és 1000 tengeri katonák szállítottak. Kevéssel azután a' sárga zászló kiütetett, és a' partal való közösülés többé meg nem engedődött. — Sokaknak nagy dolgot adott közzülünk azon pontnak találgatása, mellyen Dom Pedró kifog szállani. Legtöbben vagynak abban a' vélekedésben, hogy ez (Dom Pedró kiszállása) Liszbónához négy órányira Cascaesnél lesz, és azthiszik, hogy a' hajóssereg a' Sz. Julián erősnél lévő öbölben áll meg, és hogy a' szárazon lévő sereg egyenként fogja meg venni a' várakat, míg Belémhez nem jut, a' hol fog történni a' Liszbóna elfoglalásáért folytatandó véres háború. Ez idő szerént a' Dom Miguel főhadi szállása Liszbóna és Cascaes között, Cachiesben van, a' hol 25,000 embert igen kevés idő alatt össze lehet gyűjteni. Némelly katonák előtt hihetőbbnek látszik, hogy Dom Pedró vagy Figuerasnál vagy Algárbiában fogja a' kiszállást megpróbálni. — Lord Russell dél utáni 5 órakor érkezett hozzánk, 's minekutána Santarem mel beszélt, Dom Mi-

guelhez azonnal posta küldetett. Ugyan akkor egy gőzhajóhoz parantsolat ment, hogy készen legyen, mert a' britanniai hajóssereg Admirálisához hivatalos leveleket fog vinni. Ezen értekezés következtetését mindenek nagy kívánsággal várják.

S p a n y o l O r s z á g.

A' Madridi Udvari Ujság, a' Portugalliai dolgokról ezen hivatalos nyilatkozatást közli: „A' mi Királyunk is, az Angolyokéhoz hasonló principiumoktól vezéreltetvén, éppen azt a' politikai Systemát követi, a' mit azok. Midőn Ő Felsége azt akarja, hogy a' Portugallusok, az őket illető kérdésről egymás közt magok végezzenek; ugyan akkor előre látása és gondoskodása szerint a' vak szerentsére nem bízhatja azon jövendőket, mellyek az ő népe tsendességét könnyen megzavarhatják. Ezen tsendességnek, a' lehető megtámadások ellen való megőrzése végett adta Ő Felsége azt a' parantsolatot: hogy azon Spanyol katonákból, mellyek eddig a' Portugalliai határszélek különböző pontjain quartélyoztak, egy Fővezér alatt egyesítetvén, egy Vígyszereggé formáltassék. Midőn Ő Felsége, az okosság tanátsán járván ezt tselekszi, éppen nem jár ellenek azon bölts rendelkezéseknek, mellyeket az Ő Felséges Szövetségese a' Nagybritannia Király, az övénel (Spanyol Királyénál) sokkal kissebb gyanúból adatott ki. — Ez a' sereg minden közbevetéstől tartózkodva magát szenvedőleg fogja viselni. De ha a' szükség úgy kívánja, vagy valami idegen hatalmasság ezen ütközetben bele avatkozik, ő az erőszakot, a' Spanyol nemzetet az igazság mellett való hartzolásban mindenkor megkülönböztetett hathatós erővel és állhata-

tossággal fogja visszaverni. A' mi Felsőjelmünk tiszteli ugyan a' mások jussait, de azt soha meg nem engedi, hogy valaki az ő jussait megtapodja vagy népe tsendességét háborgassa.

B e l g a O r s z á g.

A' Courrier Belge szerint, General Goblet Jun. 2-kán a' következő hivatalos írást adá által a' Londoni Conferentziának. „A' Conferentziától legközelebb kiadott Protocollumokból a' jön ki, hogy a' Hollandiai Király a' Szövetséges Udvarok nyilatkozatásain semmit sem ad. Ehhez képest kénytelen az alól írt kinyilatkoztatni: hogy míg a' Hollandiai Király a' Nov. 15-ki Tractatusban kifogás nélkül meg nem egyezik, addig Ő Felsége a' Belgák Királya, ámbár nem örömet semmi féle alkudozásokba nem ereszkedhetik, sőt az elkezdetteket is félbe szakasztja. — Az alól írt reményli, hogy ezen lépést a' Conferentzia úgy tekinti mint olyan rendszabást, mellyet a' Belgák Királya elébe az ő Koronájának méltósága és Népeének haszon-java íra. Ő Felsége azon Koronának, mellyet neki a' Belga nemzet ajánlott, elfogadásakor azal bízatta magát, hogy könnyíteni fog a' Nemzettől meghartzolt jussokon, és hogy az, tsak úgy élhet annak hasznával, ha az új Kormányt az Európai nagy Hatalmasságok megismerik. De alig fogadá el a' Nemzet azon feltételeket, mellyeket a' Belgák Királyának a' Conferentzia íra elébe, midőn az új Országlószék minden igazok nélkül megtámadtatott. A' Conferentzia ezen igazságtalan megtámadást kárhoztatván, Frantzia Ország még bele is avatkozáván, vehette észre Európa, melly szíves és köz kívánságok a' Hatalmasságoknak, a' békeségnek fenn tar-

tása; Ő Felsége a' Belgák Királya pedig bizonyosan hitte, hogy ez, tselekedetekre vezet, mellyeknek következtében Hollandia feltételek nélkül fogja el fogadni azon 18 Tzikkelyeket, a' mellyekre a' Conferentzia a' Hollandia és Belga Ország közt való békességet fundálta. — Azonban a' dolog másképpen ütött ki. A' Hollandiai Király, bár mindent elkövetett légyen már a' Conferentzia, az említett Tractatusokat még mind ez ideig alá nem írta. — Az alól írt, a' mint már megmondá — ilyen környül állások között egyebet nem tsinálhat, mint azt, hogy az alkudozásokban addig tovább ne menjen, míg a' Conferentzia tagjai Udvaroktól olyan hatalmat és instructiókat nem vesznek, mellyek az ő tzéljaik kivitelét minden kétségen kívül helyhezteszik, és a' Hollandus Király ki nem nyilatkoztatja, hogy ő Belgiumhoz való jussairól lemond. Mert addig, a' mint az eddig elfolyt 18 hónapi tapasztalás mutatja, akár mitso-da alkudozásnak is lehetetlen kívánt következtetésének lenni. Ezen nyilatkozatás ellent nem állván az alól írt kész, a' félbe szakasztott alkudozásokat azonnal tovább folytatni, mihelyt a' Hollandiai Király magát az azokra szükséges és már említett dolgokra kötelezi. — Ezenel jelenti az alól írt azt is, hogy ő, míg a' hollandus seregek Belga Országból ki nem mennek, és Thorn Ur szabadon nem botsáttatik, addig hivatalosan a' Hollandiai Királynak akár melly előterjesztését sem fogadhatja el. Ha azonban ezen dolog után sok ideig kellene várakozni, Ő Felsége a' Belgák Királya, a' Nov. 15-ki Tractátus hátra lévő részét Fegyverek erejével fogja végre hajtani, és meg van győztetve a' felől, hogy azt, a' Tractátusban megegyezett hatalmasságok, nem fogják ellenzeni. Egyéberánt a' Király,

szívéből óhajtván a' Békességet, ezen eszközhöz tsak legutólsó esetben fog folyamodni, és minekelőtte ezt tenné, a' Belga Országból való kimenésre még utoljára idő pontot szab; mellyről a' Conferentziát mihelyt lehet, azonnal tudósítja.

A' Belga-képviselők-Kamarájának Junius 19-diki ülésében olvastatott fel Brouckere Urnak azon javallatja, melly a' halálra, számkivetésre megbélyegezésre és tsonkításra való büntetések eltörlését és azt akarja, hogy halálosbüntetés helyett a' bűnös, egész életbeli dolgozásra kényszeríttessék. Külömben háború idején a' katonai nagyobb bűnöknek ezután is halál lesz dijjok.

Az Union jelenti: A' Király házassági öszvekelése Compiegnében Júl. 20-kán fog véghez menni. Ha a' Vendéi nyughatatlanságok megszűnnek, a' Frantziák Királynéja, Adelaide Asszony, és az Orleáni Hrg látogatni Brüsselbe mennek, és egy néhány hétig ott mulatnak.

Semmi kétséget többé nem szenved, hogy a' Cholera Brüsselben is kiütött. Jun. 18-kán 3 személyek haltak meg benne. Külömben az említett nyavolja az Ország más részeiben naponként jobban jobban terjed.

A' Belga képviselők kamarájának Jun. 21-ki ülésében a' következő nyilatkozatást tette a' külső Minister: „hogy ő ugyan a' 64-ik és 65-ik protocollum foglalatjáról hivatalosan nints még tudósítva, de azért mutathat a' gyűlésnek két olyan törvényes írásokat, mellyek a' nevezett Protocollumok készítésének, úgy szólván — alapul szolgáltak. Ezen törvényes írások közzül egyik a' 65-ik Protocollumnak B tóldalékját, — másik pedig a' Conferentziának a' General Goblet írásaira adott felelet-

jét foglalja magában. — Jun. 11-kén költ ezen írásoknak foglalatja röviden ide megy. A' Conferentzia jelenti: hogy ő a' Nov. 15-ki Tractatus által Belga Ország és annak Fejedelme eránt teendő némelly köteleztetéseket vállalván magára, semmi ollyas alkudozásba nem ereszkedhetik, a' melly ezen köteleztetésekkel ellenkezésbe jöhetne. A' Nov. 15 ki Tractatus által végképpen megállapított pontokat magyarázat alá többé nem vehetjük, és ezen tekintetben a' további alkudozásoknak helye nintsen. Azon pontok, mellyekről még lehet rendelést tenni, a' kifogást szenvedhető tziikkelyek. Ezek felett Belga Orzágnak és Hollandiának költsönösen kell egyességre lépni, — a' Tractatusnak többi részét pedig szükség végre hajtani. A' Conferentzia levele végén azt köti a' Hollandiai Király lelkére, hogy az a' halogatás által mennyire nehezíti a' hollandiai nemzet állapotját, és hogy ha a' Hollandiai Király, az alkudozásokra nézve elébe szabott időt nem használja, a' Conferentzia többé gátat nem vethet azon rosszak elébe, mellyek ebből Hollandiára fognak következni. — Ezek között az első sorban e' völt: hogy Belgiumnak, az 1852-dik eszt. Jan. 1-ső napjától fogva tartozott adósság fizetése, melly még hátravan, engedődjék meg, — ha ezt a' Hollandiai Király tovább halogatja, általa tsak a' Belga Ország költségeit neveli még pedig haszon nélkül, a' mennyiben azt kényszeríti arra, hogy a' maga seregeit mindég fegyverben tartsa.

A' Conferentziának, a' General Goblet előterjesztéseire adott feleletje pedig röviden ez: „A' Conferentzia még utóljára egyszer ezen feltételeket tette a' hollandiai Király elébe 1-ör, hogy a' belga földről való eltávozás a' meghatározott idő alatt véghez men-

jen, 2-ör hogy a' Skáldis és Maas vizeken való hajókázás tökéletes szabadsága állíttassék vissza, 3-ör, hogy a' nehézségeket szenvedő tziikkelyek módosítására nézve teendő barátságos alkudozások akkor kezdődjenek, minekutánna a' Hollandusok Belga Országból eltávoznak. — A' külső Minister a' 66 ik Protocollumról is teve említést, mondván: hogy az a' Thorn Ur dolgában van kiadva. Minekutánna, nevezetesen a' Conferentzia abban, azon való sajnálkozását említené, hogy néki a' Thorn Ur megszabadításában tett fáradozásai mind füstbe mennek, ugyan az (Conferentia) a' Német szövetséget kéri meg, hogy az, a' Luxemburgi vár Commendánst, a' Thorn Ur megszabadítására szükséges hatalommal és eszközökkel ruházza fel. — Az Ausztriai és Burkus követek magokra vállalták, hogy ők a' Conferentziának ezen hivatalos levelét a' Németszövetséggel közölni fogják. — A' Minisztertől származott ezen tudítások mindenekben igen jó érzést gerjesztének. Egy tag kérdezte a' Minisztertől, ha tudja e' azt az idő határt, a' melly a' Hollandiai Király elébe tétetett. A' Miniszter felel: úgy hiszem, hogy az, 20 dik Július.

Löwenből jelentik: hogy ott, Jun. 17-kéről 18-kára viradóra, a' Város Előkelő lakosainak házai mindnyájan egy megkoronázott W betűvel bélyegeztettek meg. A' mi legkülönösebb az, hogy a' Kaszárnya körül, leginkább pedig az örálló hely mellett vagnak legtöbb házak a' nevezett jeggyel megbélyegezve.

Frantzia Ország.

Tudjuk, hogy Jun. 16-kán Hyde de Neuville Ur is fogságba esett. Kevéssel azután megbetegszik. Baráti

ezt meghallják. Levelek által némelyek betegápolgatói, mások titoknoki, mások ismét védői szolgálataikat, sőt pénzbeli segédelmeket is ajánlják. Ezen szívességeket az Ujságokban köszöni meg, és kér engedelmet az érdemes fogoly azért, hogy betegsége miatt, a' hozzá küldött levelekre nem felelhet. A' kihalgatószéknek pedig a' következő írást terjeszté elébe: „Az én alaptételeim esmeretesek, mert én azokat soha sem titkoltam. Azok között vagyok én, kik az ő életeket meg nem betstelenítik, kik meggyőzések mellett mind bődög mind bődögialan napjaikban hűségeselek. Nem tudom, hogy, és kitkotz-káztat az én nevem, a' ki azzal élhet? Én minden esetben csak tselekedeteim és a' mellett állhatok, a' mit írtam. Imé ezennel jelentem, hogy a' velem való jelen bánás mód semmiképpen nem menthető. Ha én is fogságban tartalom, ki reménylhet Frantzia Országban nyugodalmat; ki hiheti, hogy valami megtsalattatásnak, hamis hírnek, vagy kedvetlenségnek szintúgy mint én áldozatjává nem lesz? Ha én mint Hazámnak, 's annak szabadságának nyílt szívű barátja, egy olyan Király Ministerciben, kihez minden időben hűséggel és jóindulattal viseltetem, a' törvénytelen tselekedetekhez való just eddig meg nem esmertem; ugyan hogy esmerhetném azt meg ma, midőn a' 14 Tzikkelyek többé nintsenek, és a' ki az Uralkodó Statushatalmat csak pártosnak tartom. Mellyre nézve elfogattatásom ellen protestálok, és akármit kérdjenek tőlem, most, semmire sem felelek. Mihelyt pedig a' törvényesség helyre áll, azt azonnal tselekeszem (az az felelek). A' nemes és nagy lelkű emberek, akár mitsoda vélekedésben legyenek, helyben fogják hagyni az én halgatásomat. — Én mindég jó Fran-

tzia voltam, vagyok, és leszek. Semmi szükségem sintsen olyan rendszabásokról való gondoskodásra, mellyeket én utálatosoknak és nevetségeseknek tartok. Az Ország, melly engem tisztel, nem sokára meggyőződik a' felől 's talán még meg is fogja köszönni, hogy a' szabad kénynek magamat alá nem adtam.“ Hyde de Neuville.

A' belső Minister mihelyt meghalotta, hogy Hyde de Neuville beteg, mindjárt megparantsolta, hogy az tüstént kórházba vitessék.

A' Journal du Commerce Jun. 24-kén írja: A' Király Elölülése alatt a' mai napon tartott Ministeri tanácsban, mellyen Talleyrand és Dupin Urak is jelen voltak, igen fontos rendelkezések tétettek. Azt mondják, hogy a' Ministerium ma estve formáltatott és erősítetett meg így: Az öregebbik Dupin, petsét őrző, és a' Ministeri tanácsnak Elölülőjévé lett; Barthe, közönséges tanításra, Thiers, a' kereskedésre és a' köz munkákra, Girod (de l'Ain) a' Finantziára ügyelő Ministerekké lettek. — Soult, Rigny, Sebastiani, és Montalivet a' Ministerségnek eddig viselt részét, ezután is folytatni fogják. Talleyrandot semmi módon reá nem lehetett beszélni, hogy a' Ministeri Tanács Elölülőségét felvállalja. Még eddig nem tudott a' Ministeri Tanács megegyezni, hogy mi tévő legyen a' hadi állapottal, elbontsa e' azt, vagy pedig továbbra is megtartsa.

Nantesben Jun. 19-kén a' Seminariumot és a' Püspöki épületet megmótozták. A' Nouvelliste azt mondja: hogy azokban egy nagy Aszszonyságot kerestek, de nem találták.

Egy Ujság beszéli: Chateaubriand elfogattatása előtt néhány napokkal egy esmerősétől levelet kapott,

H i r d e t é s.

a' mellyen észre lehetett venni, hogy fel volt bontva. A' nevezett Ur, a' levelek titkainak megsértése eránt való panaszszal tüstént a' belső Ministerhez ment. Beszélgetésközben tudtára adá Montalivét a' Híres Irónak, hogy a' Berry Hrgnének Frantzia Országba lett érkezése ötet kétséges állapotban helyhezette, és a' maga javáért kéri, ötet (Chateaubriandt) hogy egy néhány hónapra utazzék Helvetziába, a' honnan később minden kárvallás nélkül ismét vissza jöhet. Azt mondják, hogy Chateaubriand erre így felelt: maga az, hogy a' Berry Hrgné Frantzia Országban van, elég ok néki az itt maradásra. Ebből jól ki lehet magyarázni, mit értett Chateaubriand azonnyilatkoztatáson, mellyet a' hozzá ment politzia agensekhez mondott, nevezetesen ezt: „Én az Urakat vártam.“

O r o s z O r s z á g.

A' Ministerium hirdetteti: hogy a' Cholera helytartóságok és Tartományok Elöljáróitól jött tudósítások szerént az egész birodalomban tökéletesen megszűnt ez a' nyavalya.

B é t s.

Bellunóból Jun. 21-kén költ Kir. végzése által méltóztatott Ö Ts. K. Felsége, Galanthai Gróf Msgs Esterházy György Ts. K. Kamarás Urat, Ö Felségéhez az ifjú Magyar Királyhoz és a' többi Austr. Statusok Koronaörököséhez szolgáló Kamarássá kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Fő Hertzegségének az Ország Nádorispánjának, Jászok és Kunok Grófjának 's Főbírójának kegyes engedelmeből, Ns Nagy Kun Kerületben fekvő szabad Nagy Kun Kartzagújszállás városába, Orvos-Doctor vétetik fel, rendes és esztendőnként a' következő pontokban kiszolgáltatandó fizetésre, úgy mint:

1-ör Vezsen a' helybeli Ispotály Cassájából kétszáz ötven, szám szerént 250 frtot pengő pénzben esztendőnként.

2-ör A' Város köz Cassája ad a) tisztességes lakást, b) Harmintz Kila búzát és harmintz Kila árpát, két véka számittatván egy kilába. c) Négy öl kemény tűzi fát, d) Négy szekér szénát.

Kik tehát ezek szerént ezen Orvos Doctori hivatalt megnyerni szándékoznak; ne terheltesse magokat az említett szabad Városi Tanátsnál akár személyesen, akár folyamodó írások által f. e. October hónap 1-ső napjáig jelenteni. Költ Nagy Kun Kartzag újszálláson Jun. 25-kén 1852.

A' Pénz folyamat Július' 5-dikén, közép ár:

A' Státus' 5p.Centes Obligátzióji	86 5/8
Az 1820-béli sorsosok:	176 3/4
Az 1821-béli hasonlók:	121 15/16
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji:	47 1/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	1126 for. ton Conv. Pénzben.

(Félárkus „**SOKFÉLE**“ Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Márton J ó 's e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)